

Róbert-színházak dramaturgja volt. 1924-ben a bécsi Neue Wiener Bühne dramaturgja. Azóta is Bécsben él, mint hírlapíró, de budapesti lapokba is sűrűn ír cikkeket.

Igricek. Királyi énekmondók, kiknek mestersége hagyományként apáról-fiura szállt, lassanként egy kis kaszttá fejlődtek ki. Jutalmul jószágot is kaptak. A zalamegyei Igric falu jelzője ezen énekesek egykori szereplésének. Énekeiket gesztusokkal kísérték s így bennük kereshetjük első színészeinket. A tatárjárás megsemmisítette a fejlődés csirájában levő igriceséget.

Igyártó Zoltán, zeneszerző. Munkája: »A randevu«, énekes vj. 3 felv. Társsz. Kázmér Géza és Fazekas Géza. Bem. 1920. okt. 19-én, Budai Színkör.

»Igyunk, igyunk, barátim! Rövid az élet, örök a sár!« id. Lendvay Márton (L. o.) bordala, melynek szövegét és zenéjét is ő írta s melyet a 40-es években énekelt a »Don Caesar de Bazan« c. vígjátékban. A dal ma is közkeletű.

Ihász Aladár, (felpéczi), színész, sz. 1886-ban, Kiskunfélegyházán. (Atyja: I. Aladár dr., író, ügyvéd, sz. 1858-ban, megh. 1919. ápr. 5-én.). 1907-ben végezte a színészakadémiát, mely után vidéken megkezdte működését. 1908. márciusában lépett fel először a kolozsvári Nemzeti Színház színpadán mint Laufen hadnagy a »Takarodó« c. drámában, szép sikerrel. Játzott azután fiatal síhedereket és szerelmeseket, sőt még énekes bonvivantokat is. Csinos alakja, úri megjelenése s egyre fejlődő színészi tehetsége révén a kolozsvári közönség hamar megkedvelte.

Ihász Gizella, színésznő, sz. 1887. szept. 27-én. Színpadra lépett 1907-ben. Néhány évi színpadi működés után férjhez ment és visszavonult.

Ihász Imre (iházi), színműíró, sz. 1771-ben, Nagy-Démén (Veszprém m.), megh. 1842. szept. 20-án, Sopronban. 1794. márc. 2-án az első magyar színtársulat Pesten bemutatta az »Indusok Angolországban« c. Kotzebue-fordítását, mely 3

felvonásos vj. A »Természet és szerelem küszködése« c. színművét márc. 21-én adták; ápr. 25-én »A kettősök« c. 5 felvonásos szomorújátékát mutatták be. Írta Klingner után Schröder (I. magyarosította). Egyéb munkája: »Sándor vagy a természet és szerelem gyermeke«, vitézi énekesjáték 4 felv. (Magyarosított munka.) Bem. 1794. máj. 14. U. o. »Makfalvy Anna«, vitézi érzékenyjáték 4 felv. Ford. Spiess után. Bem. 1794. júl. 27. U. o. »Turi György, az aranyarkantyús vitéz«, vitézi szomj. 5 felv. Zenével. (Fordítás.) Bem. 1794. aug. 27. U. o. »Szövevény és szerelem«, szomj. 5 felv. Írta Schiller Frigyes. Átdolgozta Spiess. Bem. 1795. márc. 13. »Mohácsi veszedelem«, szomj. 5 felv. Zenével. Bem. 1795. jún. 29. U. o.

Ihász Lajos (felpéczi), színész, sz. 1893. jan. 17-én, Félégyházán. (Atyja: Ihász Aladár dr., író és ügyvéd.) Színpadra lépett 1912-ben. 1929. márc. 18-án házasságra lépett Jankovszky Mária filmszínésznővel.

Ihász László, színész, sz. 1901. okt. 19-én, Szabadkán. Atyja Pesti Ihász Lajos (L. o.), volt színingazgató, anyja Gyevi Kováts Karola. Az Orsz. Színészegyesület Színészképző Iskoláját végezte, hol 1924. júniusában nyert oklevelet. 1925. óta az Országos Kamaraszínház tagja.

Ilbak Ella, esztáncművésznő. Középsiskolái végeztével egyetemre járt, de a forradalmi idők véget vetettek tanulmányainak és a fiatal diáklány, aki kicsiny gyermekkorától nagy hajlamot érzett a tánchoz, teljesen a mozgásművészet továbbfejlesztésének szentelte magát. Nem tartozik a rohamosan elszaporodott táncművésznők megszokott típusához. Nála a tánc nem dekoratív eszköz, mozgásba vitt zene vagy dráma, hanem öncél. Az abszolút tánc megvalósítását tűzte ki maga elé és az az elve, hogy a tánc minden dekoratív segéd-eszköz, sőt minden zenekíséret nélkül is érvényesüljön, mint önálló, abszolút művészet. Testének csodálatos kultúráltságával, ritka intellektusával önálló művészetté tudta fejleszteni a mozgást. A zene csak olyan tartozéka táncainak, mint a kosztüm vagy a színpad világítási effektusa és ki-